ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ, ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ, ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ για την Ανατροπή

Δεν είμαστε αναλώσιμοι, δεν θα γίνουμε κρέας στα κανόνια τους

ΑΘΗΝΑ: 10.30πμ, Προπύλαια | ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 11.00, Καμάρα

Η Πρωτομαγιά δεν είναι αργία, είναι απεργία! Φέτος συμπληρώνονται 140 χρόνια από την Πρωτομαγιά του Σικάγο, όπου οι εργάτες και οι εργάτριες διεκδίκησαν και κέρδισαν με απεργίες και αγώνες 8 ώρες δουλειά, 8 ώρες ανάπαυση, 8 ώρες ύπνο.

Η 1η Μάη 2026, είναι συνδεδεμένη με τα αιτήματα του Σικάγο, καθώς η εργατική τάξη και οι λαοί βρίσκονται αντιμέτωποι με έναν ακήρυχτο πόλεμο, με την απογείωση εκμετάλλευσης, της σκλαβιάς του 13ωρου, της φτώχειας, της ακρίβειας, της ελαστικής εργασίας.

Όταν η «ανάπτυξή» τους σημαίνει κέρδη για το κεφάλαιο και φτώχεια για την εργατική τάξη, και η «σταθερότητά» τους μεταφράζεται ως εργασιακή ζούγκλα, ιδιωτικοποιήσεις και εγκλήματα όπως στα Τέμπη και στην Βιολάντα, ο δρόμος του Μάη 1886 φαίνεται μονόδρομος.

Το κεφάλαιο επιχειρεί να απαντήσει στην κρίση του μέσα από τους εξοπλισμούς, τους ανταγωνισμούς και τους πολέμους των ΗΠΑ, Ισραήλ, ΝΑΤΟ και ΕΕ που εξοντώνουν λαούς, με την κυβέρνηση της ΝΔ να μετατρέπει τη χώρα σε πολεμικό ορμητήριο, φορτώνοντας τον λαό με εξοπλιστικά βάρη. Η κυβέρνηση με την στήριξη της θεσμικής αντιπολίτευση, προχωρά σε ακόμα περισσότερες παραγγελίες όπλων, συμμετέχει στον πόλεμο στο Ιράν, ενισχύει τη σφαγή του Παλαιστινιακού λαού και όλες τις ιμπεριαλιστικές αμερικανικές επιδιώξεις στο πλευρό του Ισραήλ. Παράλληλα συγκαλύπτει το σκάνδαλο των παράνομων επιδοτήσεων του ΟΠΕΚΕΠΕ και αποδέχεται τα ρουσφέτια και τις μαζικές υποκλοπές. Την ίδια στιγμή, στερεί κοινωνικές παροχές από τους εργαζόμενους, ενισχύοντας τα συμφέροντα των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων. Οι εργαζόμενοι βιώνουν καθημερινά τους λογαριασμούς που μένουν απλήρωτοι, τα ενοίκια που εκτοξεύονται και οι μισθούς που δεν φτάνουν ούτε για τα βασικά. Η ΕΕ κατευθύνει εκατοντάδες δισεκατομμύρια έως το 2030 για επανεξοπλισμό, ενώ και η κυβέρνηση δαπανά τεράστια ποσά κάθε χρόνο. Οι πολιτικές αυτές

δεν είναι προσωρινές, αλλά μια μόνιμη επίθεση στα δικαιώματα της εργατικής τάξης.

Όμως, οι εργατικοί αγώνες αποτελούν ζωντανή απόδειξη της δύναμης, της συλλογικής δράσης και της οργάνωσης από τα κάτω! Από τις κατακτήσεις του 8ώρου και της κοινωνικής ασφάλισης, από την πρώτη Πρωτομαγιάτικη Απεργία στην Ελλάδα το 1892, τον αγώνα των καπνεργατών το 1936, τους 200 της Καισαριανής το 1944, μέχρι τον αγώνα των λαών της Παλαιστίνης και του Ιράν απέναντι στην καταπίεση, μαζί με τα κινήματα αλληλεγγύης και τις διεκδικήσεις των εργαζομένων διεθνώς που συγκρούονται με τον κόσμο της εκμετάλλευσης και πολέμου, κάθε κατάκτηση είναι αποτέλεσμα μαζικών και συγκρουσιακών αγώνων.

Κοινό χαρακτηριστικό τους η αλληλεγγύη και η αποφασιστικότητα των εργαζομένων να υπερασπιστούν τις ανάγκες και τη ζωή τους απέναντι στην εκμετάλλευση. Αυτοί οι αγώνες δείχνουν ότι, όταν οι εργαζόμενοι οργανώνονται και διεκδικούν συλλογικά, μπορούν να επιβάλλουν τις ανάγκες και τα δικαιώματά τους.

Σήμερα, η εργατική τάξη με τους αγώνες της μπορεί να απαντήσει στην επίθεση της κυβέρνησης και του κεφαλαίου. Να οργανώσει την αντίσταση απέναντι στον πόλεμο και να μπορέσουμε να αναπνεύσουμε.

Η δυσωδία που αναδίδει η υπόθεση Παναγόπουλου επιβεβαιώνει ότι ο υποταγμένος γραφειοκρατικός συνδικαλισμός καμία σχέση δεν έχει με τις εργατικές ανάγκες. Ο δρόμος είναι η κλιμάκωση και ο συντονισμός των αγώνων στην βάση των εργαζόμενων, με μαχητικές μορφές πάλης και απεργίες για να νικήσει ο κόσμος της δουλειάς.

Καμία κυβερνητική εναλλαγή στο πλαίσιο της ίδιας πολιτικής δεν μπορεί να δώσει λύση. Οι πολιτικές που υπηρετούν την ΕΕ, το ΝΑΤΟ και το κεφάλαιο, είτε με «νεοφιλελεύθερο» είτε με «προοδευτικό» πρόσημο, οδηγούν στην κατεύθυνση της λιτότητας, του πολέμου και της εκμετάλλευσης.

Δεν αποδεχόμαστε τη φτώχεια ως «κανονικότητα», τον πόλεμο ως «αναγκαιότητα», τη ζωή-λάστιχο ως «μοντέρνα εργασία». Παλεύουμε για να επιβάλουμε τις ανάγκες και τα δικαιώματά μας απέναντι στα κέρδη τους. **Για να ανατραπεί η κυβέρνηση της φτώχειας και του πολέμου, για να ηττηθεί η πολιτική κεφαλαίου-ΕΕ-ΝΑΤΟ. Για «Ψωμί – Ειρήνη – Ελευθερία-Δημόσια Κοινωνικά Αγαθά».**

Παλεύουμε για τη ζωή που μας αξίζει:

- Καμία εμπλοκή – καμία συνενοχή στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο κατά του Ιράν, του Λιβάνου, της Παλαιστίνης και των λαών της περιοχής. Ακύρωση των εξοπλιστικών προγραμμάτων για την «πολεμική οικονομία», διώξιμο των βάσεων. Λευτεριά στην Παλαιστίνη και διακοπή των οικονομικών πολιτικών και άλλων σχέσεων με το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ.
- Πραγματικές αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις. Κατώτατος μισθός και σύνταξη 1.200 ευρώ καθαρά. Επιστροφή 13ου και 14ου μισθού και σύνταξης. Γνήσιες ελεύθερες ΣΣΕ. Μέτρα ενάντια στην ακρίβεια, την ενεργειακή και διατροφική φτώχεια, την έλλειψη στέγης. Μόνιμη και σταθερή δουλειά. Δραστική μείωση του εργάσιμου χρόνου –6ωρο 5νθήμερο 30ωρο.
- Απέναντι στις ιδιωτικοποιήσεις που δολοφονούν, παλεύουμε για κρατικοποιήσεις των επιχειρήσεων, χωρίς αποζημίωση για τα αφεντικά, με εργατικό έλεγχο.
- Αποκλειστικά στο Δημόσιο συγκοινωνίες, ρεύμα, νερό, Παιδεία, Υγεία, ασφάλιση και όλα τα κοινωνικά αγαθά. Λεφτά για τις κοινωνικές ανάγκες, όχι για το «χρέος», το σύμφωνο σταθερότητας της Ε.Ε. και τους πολεμικούς εξοπλισμούς.
- Να μην συγκαλυφθεί το έγκλημα στα Τέμπη. Να τιμωρηθούν οι ένοχοι και όσοι συνέργησαν στη συγκάλυψη.
- Κάτω οι αντεργατικοί νόμοι και η καταστολή. Κάτω τα χέρια από την απεργία. Κατάργηση των νόμων της αξιολόγησης. Τέρμα στις διώξεις και τις απολύσεις. Ελεύθερη συνδικαλιστική δράση. Κατάργηση του ν. Χατζηδάκη, Γεωργιάδη.
- Δικαιοσύνη για το έγκλημα στην Πύλο και στην Χίο. Ανοιχτά σύνορα. Άσυλο, στέγη, δικαιώματα και δουλειά για πρόσφυγες και μετανάστες.
- Μέτρα ασφαλείας στους χώρους δουλειάς, που έχουν γίνει κάτεργα εκμετάλλευσης. Να μπει τέλος στα εργοδοτικά εγκλήματα-εργατικά “ατυχήματα”.
- Έξοδος από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ που αποτελούν πυλώνες πολέμου, εκμετάλλευσης και αντιλαϊκών πολιτικών.

Η απάντηση βρίσκεται στον δρόμο του ανατρεπτικού και αντικαπιταλιστικού αγώνα.

Σήμερα, στο δρόμο του Σικάγο, περισσότερο από ποτέ, είναι αναγκαίο ένα μαχητικό εργατικό κίνημα που δεν θα υποτάσσεται στις λογικές του «ρεαλισμού» της εθνικής συμμαχίας και της ταξικής συνεργασίας. Ένα κίνημα που θα βάζει στο στόχαστρο την καρδιά του προβλήματος, δηλαδή το ίδιο το σύστημα της εκμετάλλευσης. Ένα κίνημα ταξικό και διεθνιστικό που θα παλεύει για την ειρήνη των λαών, ενάντια στον ρατσισμό και την φασιστική απειλή, για την ήττα της πολεμικής εκστρατείας του κεφαλαίου. Για να ανοίξει ο δρόμος για τις επαναστατικές αλλαγές και την εργατική εξουσία, για την κοινωνική απελευθέρωση και την εργατική χειραφέτηση.

Όλοι κι όλες στις πρωτομαγιάτικες απεργιακές συγκεντρώσεις

Αθήνα | 10.30 | Προπύλαια – Θεσσαλονίκη | 11.00 | Καμάρα